

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. H.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2017 č.j. MPSV-2017/134133-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/91528-923 o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Ostravě ze dne 16.3.2017 č.j. 170954/2017/OOI, o **odejmutí doplatku na bydlení,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 23.6.2017 č.j. MPSV-2017/134133-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23.6.2017 č.j. MPSV-2017/134133-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/91528-923 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky

v Ostravě ze dne 16.3.2017 č.j. 170954/2017/OOI, kterým byla žalobkyni odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1.11.2014. Toto rozhodnutí bylo mimo jiné odůvodněno tím, že byl započítán příjem ve výši 3 934,60 Kč, odůvodněné náklady na bydlení ve výši 3 610,59 Kč, příspěvek na bydlení byl v předcházejícím měsíci vyplacen ve výši 4 251 Kč. Jelikož částka živobytí byla stanovena ve výši 10 250 Kč, nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl. Doplatek na bydlení byl odejmut od 1.11.2014.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve které především namítala, že prvoinstanční orgán uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 16.3.2017 naprosto stejný údaj (tzn. MUSTEVYT) ve výši 0,55 GJ/m² jako v případech předchozích, byť bylo prokázáno, že tento ukazatel byl do vzorce doplněn na základě neplatných právních předpisů a tudíž dle jejího názoru není řádně odůvodnitelný. V programové aplikaci použitý údaj o měrné spotřebě tepla na m² podlahové plochy nebyl, jak je zřejmé z rozhodnutí, zpracován na základě platných předpisů, tudíž údaje do programové aplikace pro výpočet nákladů na vytápění byly použity svévolně a nemohou tedy být prokazatelné a řádně odůvodněné, jak to vyžaduje zákon o hmotné nouzi. Žalobkyně taktéž považuje za zcela nepřijatelné konstatování žalovaného, že oba správní orgány, jak prvoinstanční tak odvolací, nejsou kompetentní k tomu, aby se mohly vyjadřovat k zadávání konkrétních údajů do programové aplikace. Závěrem své žaloby žalobkyně uvedla, že jediné, co neustále namítala a namítá, je nesprávně stanovená (určená, vypočtená) výše prokazatelných nákladů v místě obvyklých na další druhy paliv (tuhá paliva) a od toho se odvíjející i nesprávně stanovená (vypočtená) výše celkových odůvodněných nákladů na bydlení, čímž v konečném důsledku dochází k nesprávně započteným nákladům na bydlení, které jí ovšem v konečném důsledku nemusí být přiznány ve výši jejich nákladů skutečných.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.6.2017 č.j. MPSV-2017/134133-923, sp. zn. SZ/MPSV-2017/91528-923, z připojených správních spisů žalovaného týkajících se odejmutí doplatku na bydlení od 1.11.2014, z připojeného správního spisu Úřadu práce České republiky - krajská pobočka Ostrava, ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 18Ad 59/2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z předložených správních spisů soud zjistil, že jejich součástí je nájemní smlouva, podle které má žalobkyně být v nájmu, evidenční list pro výpočet nájemného ze dne 12.1.2012, informace o užívaném bytu, periodická faktura za sdružené služby dodávky elektřiny adresovaná žalobkyni, jakožto odběrateli za fakturační období od 9.10.2013 do 7.10.2014 ve výši přeplatku 1 476 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů manžela – příjmy ze závislé činnosti ve výši 935 Kč, doklad o výši měsíčních příjmů žalobkyně – příjmy ze závislé činnosti ve výši 3 279 Kč, příspěvek na dítě – dvě dcery, každá 610 Kč, to vše za rozhodné období měsíc září 2014, oznámení o změně výše dávky pomoci v hmotné nouzi ze dne 21.11.2014, kterým byl žalobkyni zvýšen příspěvek na živobytí z částky 7 367 Kč na částku

7 496 Kč od dne 1.11.2014, kalkulační list, zahájení správního řízení ze dne 8.4.2015 ve věci odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení ode dne 1.10.2014 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28.4.2015, kterým byl odejmut žalobkyni doplatek na bydlení od 1.11.2014. Součástí tohoto správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 19.5.2015, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 3.9.2015 č.j. MPSV-UM/22228/15/9S-MSK. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že v měsíci říjnu nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl, poněvadž příjem společně posuzovaných osob (4 169,8 Kč) zvýšený o příspěvek na živobytí (7 367 Kč) a příspěvek na bydlení (4 251 Kč) po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení (4 456,59 Kč) převýšil částku živobytí společně posuzovaných osob (10 250 Kč).

K podané žalobě žalobkyně krajský soud rozsudkem ze dne 21.7.2016 č.j. 18 Ad 59/2015-32 rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2015 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku tehdy krajský soud uvedl, že posouzení existence nároku a výše dávky je závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Žalovaný ve svém rozhodnutí neuvedl konkrétní údaje, které do aplikace hmotné nouze zavedl ani neposkytnul matematický model či výpočet, dle kterého k částkám za energie dospěl. Povinnost použití programové aplikace hmotné nouze pro výpočet dávky ještě sama o sobě nezabývá správní orgány povinností, aby konkrétní dosažený výsledek také náležitě odůvodnily.

Po zrušujícím rozsudku krajského soudu zrušil žalovaný rozhodnutí Úřadu práce České Republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 28.4.2015 a věc mu vrátil k novému projednání, kdy správní orgán I. stupně měl ve věci znovu rozhodnout a řádně odůvodnit výpočet odůvodněných nákladů za energie. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 23.11.2016 č.j. 638250/2016/OOI, v němž uvedl matematický vzorec pro výpočet vytápění (měrné spotřeby tepelné energie pro vytápění), který vychází z normovaného měrného ukazatele spotřeby tepelné energie na vytápění (MUSTEVYT), který je závislý na teplotním pásnu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí dále správní orgán I. stupně uvedl, že *„MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ (hodnoty jsou odvozené z vyhl. č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210). Je udávaná v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti.“* Správní orgán I. stupně dosadil do matematického vzorce za MUSTEVYT 0,55 GJ/m² a rozhodl žalobkyni odejmout ode dne 1.11.2014 dávku doplatek na bydlení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně opětovně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 10.2.2017 a to tak, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23.11.2016 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný vytkl správnímu orgánu I. stupně to, že jeho rozhodnutí neobsahuje způsob a výši výpočtu odůvodněných nákladů za energie, především za dřevo, koks a propan. Dále se žalovaný ztotožnil s odvolacími námitkami žalobkyně, že vyhláška č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210 již nejsou platnými právními předpisy a nelze tak z nich vycházet při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení. Následně správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 16.3.2017 č.j. 170954/2017/OOI, kterým opětovně odejmul ode dne 1.11.2014 dávku doplatek na bydlení žalobkyni. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně podrobně rozepsal výpočty pro výši úhrad za prokazatelnou spotřebu elektřiny a ostatních energií. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že *„MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ. Je udávaná v GJ/m² rok na 2,7 m výšku*

místnosti“, přičemž už ve svém odůvodnění neuvedl mu vytýkanou vyhlášku č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210, ale opět dosadil do matematického vzorce hodnotu MUSTEVYT = 0,55 GJ/m². I proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a o tomto odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, ve kterém uvedl, že údaj, který poskytuje ERÚ, je teplotní pásmo bez denostupňů (pozn. soudu: jedná se o hodnotu MUSTEVYT = 0,55 GJ/m²). Žalovaný uvedl, že k této položce již není ani on ani správní orgán I. stupně kompetentní se dále vyjadřovat.

Podle ust. § 34 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb. se do odůvodněných nákladů na bydlení započítává úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav.

Podle § 52 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. ministerstvo zajišťuje pro provádění zákona na vlastní náklady aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a jejich kontrolu, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně orgánům pomoci v hmotné nouzi. Orgány pomoci v hmotné nouzi jsou povinny při řízení o dávkách, při jejich výplatě a kontrole tento program používat.

Krajský soud už ve svém předchozím rozsudku ze dne 21.6.2016 č. j. 18Ad 59/2015-32 uvedl, že je mu známo, že je posouzení existence nároku a výše dávky závislé na výstupech automatizovaného systému, který zajišťuje ministerstvo. Při složité konstrukci výpočtu výše konkrétní dávky je tímto způsobem posílena správnost výpočtu, uchování dat, systém významně urychluje rozhodování o nárocích klientů v podmínkách správního řízení a snižuje se chybovost. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 16.3.2017 již konkrétně uvedl matematické vzorce a výpočty, ze kterých vycházel při rozhodování o doplatku na bydlení a toto rozhodnutí žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil. Přesto musí dát krajský soud za pravdu žalobní námitce žalobkyně, že hodnota MUSTEVYT (0,55 GJ/m²), která byla dosazena do základního vzorce $MSTEVT = MUSTEVYT * PPB * PVM / (2,7 * 3,6)$, není dostatečně přesvědčivě odůvodněna. Z obsahu správních spisů ani z rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zjiitelné z jaké tabulky poskytnuté ERÚ je hodnota MUSTEVYT zjištěna, přičemž hodnota MUSTEVYT je jedna ze stěžejních hodnot, která zásadně ovlivňuje hodnotu MSTEVT a na ni navazující výpočty výše úhrad za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií. Navíc je zarážející, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 23.11.2016 u hodnoty MUSTEVYT uvedl, že *„MUSTEVYT se zjistí podle teplotního pásma, bez vlivu denostupňů, z tabulky poskytnuté ERÚ (hodnoty jsou odvozené z vyhl. č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210). Je udávána v GJ/m² rok na 2,7 m výšku místnosti.“* a stanovil, že hodnota MUSTEVYT je 0,55 GJ/m², přičemž mu následně žalovaný vytkl, že vyhláška č. 152/2001 Sb. a ČSN 060210 již nejsou platnými právními předpisy, přesto správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 16.3.2017 opětovně uvedl hodnotu MUSTEVYT 0,55 GJ/m², přičemž jen vynechal text *„(hodnoty jsou odvozené z vyhl. č. 152/2001 Sb. a ČSN*

060210)“ a toto rozhodnutí žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil. Právě tento zarážející fakt namítala žalobkyně už v odvolání, přičemž žalovaný k této námitce pouze uvedl, že prvoinstanční ani odvolací správní orgán nejsou kompetentní se k tomu dále vyjadřovat. S tímto tvrzením nemůže krajský soud souhlasit, jelikož jsou to právě správní orgány, které musí své rozhodnutí dostatečně odůvodnit. V daném případě nepostačuje to, že správní orgány pouze odůvodnily výpočet výše dávky žalobkyně, ale je třeba, aby byly náležitě odůvodněny i hodnoty, které se do matematického vzorce dosazují, neboť jinak je nutno označit jejich rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Ze shora uvedeného žalovaný učinil své rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelným a za této situace krajskému soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání tímto rozsudkem zrušit a věc mu vrátit podle ust. § 78 odst. 4 k dalšímu řízení.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 5. prosince 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**